

אלו נערות פרק שלישי כתובות

לו.

עין משפט
נר מצוה

מד א מיי פ"א מהל' עברה צמולה הל' יא סמג עשין כד טור אה"ע ס"י קטו:
מה ב מיי פ"א מהל' גירושין הל' ד סמג עשין כו טו"ע אה"ע ס"י קטו סעי' יב:
מו ג מיי פ"א מהל' אשות הלכה ג ד ח סמג עשין מה טו"ע שם ס"י כו טע"ף ה' ונכ"ד אלפס פ"א דמיתלמן דף ק"א:
מז ד מיי שם טו"ע שם סעי' ו:
מח ה מיי פ"א מהל' אסורי ביאה הל' יט סמג לאוין קול' ונכ"ד אלפס שם:

[אבל חייבי לאוין יש להן קנס ומני שמעון התימני היא. לא הוה מני למימר מני רבי נחוניא היא לדלדייה לא הוה קרי להו שניות שהרי משוה חייבי כריתות לחייבי מיתות צ"ד והא דלא קאמר הא מני רבי עקיבא ועריות חייבי מיתות ושניות חייבי כריתות ויחייבי לאוין אלף דניסא ליה לאוקמי אפי' כרבנן דאמרי קידושין מופסין ועוד משום דקאמר ללשנא קמא מני שמעון התימני היא קאמר נמי באיכא דאמרי מני רבי שמעון בן מנסיא היא דהוי בר פלוגתיה דשמעון התימני:

עד שירבה השחור בו'. אית דלא גרסי על הלזן משום דאמרינן דפרק צא סימן (גדה דף נב. וס) לא שירבה ממש אלף כדי שיהו שתי שערות שזככות ונראה כמו שירבה שחור ועל הלזן משמע יותר מן הלזן ור"ח פירש על הלזן שהשערות סמוך לזכר הם שחורים וזרעם לזניס' : וז' דברי ר"מ. אמתימין ללקמן (דף מ:) דכל מקום שיש מכה אין קנס קאמר לה רב יהודה:

ואם איתא זו דברי ר"מ ורבי יהודה מיבעי ליה. ואע"ג דרבי יונתן ור' יאשיה סבירא להו כר"מ כס"פ ד' מיתות (פסהדין סו: וס) לפי ר"ת דפי' עד שיהיו שניהם שוין צמיחה אחת ואפי' לפ"ה דמפרש צמי עושין מ"מ ר' יאשיה כר' מאיר סבירא ליה דלית ליה הא דדרשי רבנן לקמן (דף מ:) כאלן נערה כו' דהא פטר קטנה מאורסה מ"מ לא קאמר זו דברי ר"מ ור' יאשיה דלא פריך הכא זו דברי ר"מ ורבי יהודה מיבעי ליה אלף משום דרבי יהודה בר פלוגתיה דר"מ ור"מ בכלל חכמים דפליגי עליה ולהכי אס' איתא דלא פליג הי"ל למימר זו דברי ר"מ ור' יהודה אלף קשה דה"ל למימר הא מני ר' יאשיה היא וצממאנת סבר לה כר' יהודה:

וליתני קטנה קשיא. אע"ג דהוי מני קטנה דאין לה קנס מ"מ תני נמי אילונית דה"א דוקא קטנה שיש לה נערות אין לה קנס ומימה לר"י אמאי לא משני דאגב אורחיה קמ"ל דעד מתי הבת ממאנת עד שתצא שתי שערות **החרשת** והשוטה בו' אין אהן שיענת בתולים. פי' צקונטרס דאי הוה פקחת לטעון הוה טענה משאירסתני נאנסתי וקשה לר"י דהכי טענין לה הכי מספק לאפקוי ממונא כיון דלחיה לא טענה דחוקת גופה איתרע דהוי שור שחוט לפניך אבל חוקת ממון לא איתרע ומימה מצ"ח ר"י רחיה לפי' הקונטרס דאמר צפ' הדמיר (לקמן עו: וס) לא הוגלד פי המכה המוילא מחזירו עליו הרחיה ומפרש דאפי' לא יהיב טבח דמי על הטבח להציא רחיה שברשות המוכר נטרפה והא דמפרש רב אשי למתני' דהמדיר דהוי זה מומין ועודה צבית אציה על האב להציא רחיה רישא מנה לאצא צידך סיפא מנה לי צידך לא מטעם דברי ושמת צרי עדיף כדמשמע לפוס ריהטא דא"כ הוה קשה דהכי טענין לה הכי אלף כדפי' התם צקונטרס רישא מנה לאצא צידך דלגבי דידיה חוקת מהני חוקת הגוף דידיה וכן לפרש דאי טענס צרי קאמר התם אמאי קאמר דעודה צבית אציה על האב להציא רחיה כיון דאמר צרי לי ולר"י נראה לפרש הכא דאין להן טענת בתולים לפי שחוקת מוכת עץ היא ואע"ג דכולהו נמי חטוטי מחצטן מ"מ שאר נשים יש להן טענת בתולים מדלא קאמרי שהן מוכת עץ אבל הנך חרשת ושוטה דלא מצינו שפיר דמדקאמר אלף חרשת והשוטה והאילונית יש להן קנס ומו לא ואין תבוי צבוי ספרים ויש להן טענת בתולים ולפ"י פריך שפיר דמדקאמר יש להן קנס אלמלא לא חשבינן להו בחוקת מוכת עץ אבל לפי' הקונטרס מאי קפריך הכא נמי בחוקת צמולות שחבינן להו דהא אמרינן השתא **ד** דמשתא ארסה נאנסה ורשב"א **ה** הקשה לפר"י דאמאי לא משני הא דקתני אין להן טענת בתולים כר"מ דאמר צפ"ק (ועיל ג.) מוכת עץ בין הכיר זה בין לא הכיר זה מאתים והא דקתני יש להן טענת בתולים **ה** כרבנן דאמרי כמותן מנה וכי מימא משום דקתני חרשת דומיא דאילונית הא ע"כ אילונית גופה לא הפסידה כמותה לגמרי דהא רב ששת דמשיני הא ר"ג הא ר' יהושע סבירא ליה צפ"ק (דף יא:) כנסה בחוקת צמולה וצמולת צעולה יש לה כמותה מנה:

עריות ממש. המפורש בלחרי מות **ו** והן ככריתות: **שניות**. שגורו חכמים על שניות להן להרחיק מן העצירה כגון אס' אמנו ואס' אציו ושא"ר עריות השניות בפרק צ' דיצמות (דף כה:). **כיון דשניות חזוין ליה מדאורייתא**. קרינן ציה ולו מהיה לאשה **ה**: **אמאי אין לה קנס**.

בשלמא בעריות איכא למימר כשמעון התימני דלית ליה נערה נערה הנערה אלף שניות קשיא: **שמעון התימני**. צריש פירקין דאמר אשה שיש בה נערה: **ר"ש בן מנסיא**. דאמר אשה הראויה לקיימה: **רבנן היא**. דפליגי אדר"מ צריש פירקין: **וצממאנת סבר לה כר' יהודה**. דאמר נערה ממאנת והכי מידוק מינה נערה ממאנת אין לה קנס הא נערה צעלמא יש לה קנס: **עד שצביא שתי שערות**. ומשהצביא איהו ממאנת ואפילו לא צעל לאחר מיתן: **רבי יהודה אומר**. אס' לא צעל לאחר שגדלה ממאנת: **עד שירבה שחור על הלזן**. וצנדה **ה** מפרש שתי שערות שזככות ונראה כמו שירבה השחור: **אלף ר' יהודה היא**. וצממאנת נערה אשמעינן דאין לה קנס ולא מדוק הא קטנה יש לה קנס וגבי אילונית דמנא נמי אין לה קנס משום דצקטנה סבר כר"מ וזו מקטנותה יאלת לצגרי: **זו דברי כו'**. לקמן בפרקין (דף מ:): **סבר לה כר' מאיר**. דקטנה אין לה קנס משום הכי אין קנס באילונית: **ופליג עליה**. צממאנת ואמר עד שירבה השחור וכי תנא הממאנת אין לה קנס הא הרחיה למאן יש לה קנס בנערה קאמר: **מאי ממאנת הרחיה למאן**. כלומר כל קטנה קאמר וכולה ר"מ היא: **ויש להן טענת בתולים**. להפסידה כמותה: **הא ר"מ**. דאמר קטנה אין לה קנס ואילונית מקטנותה יתה לצגרי: **ודקאי לה מאי קארי לה**. מי שהשיב תשובה זו צבית המדרש מה עלתה על רוחו ולא סבירא ליה דאיכא לאוקמיניהו כר"מ ורבנן: **משום דאיש ליה נמרימא אחרישא עליה**. לא הביאה לבית המדרש אלף לפי שיש להשיב אחרת על זו חרשת ושוטה אחרת ושוטה: **צוגרת**. צמולת כלים מאיליהן: **הא רב גמליאל**. דאמר צפ"ק (דף יב:) היא אומרת משאירסתני נאנסתי נאנסתה הכא נמי אין לה טענת בתולים להפסידה כמותה דאמרינן אי הוה פקחת לטעון הוה טענה משאירסתני נאנסתי ומהימנא: **הא רבי יהושע**. דאמר **ה** לא מפיה אנו חיינ' הכא יש לה טענת בתולים דאי נמי הוה טענה קמן לא מהימנינן לה: **וטענין לה לילה הראשון**. ובעל כמה צעילות ותלינן כל דמיס של אותו הלילה דסם בתולים. אלמלא אית לה דס בתולים לצוגרת דאי לא לא הוה צעיל מיתב לה אלף צעילת מנה וכיון דאית לה בתולים היכא דבעל ולא מנא דס תפסיד כמותה דהא כנסה בחוקת צמולה וצמולת צעולה:

תורה אור השלם
 1. פתח פירך לאלם אל
 דין כל בני חלוף:
 משלי לא ח

מוסף רש"י
 עד שירבה השחור. כלומר ששחור אותו מקום שערות הרבה (גדה נב.) שיוקף אותו מקום צעיר, וצממאנת מה (סס) מפרש לא שירבה שערות אלף שיהו שתי שערות ארוכות שזככות ונראה כמו שירבה השחור (וחלוף נב.) בוגרת נותנין לה לילה הראשון. ואפילו צבית דאמרי נאנסתה וזמנה לנאות ארבעה, הני מילי נערה, דמשינשימי העוברים הוי זמנה, אלף בוגרת לילה הראשון ומו לא (גדה נב.)

תוספות ר"ד
 תנן רבנן. החרשת והשוטה והבוגרת ומוכ"ע אין להם קנס וא"ל טענת בתולים פי' להפסידן כמותן חרשת ושוטה לא דאמרי אי הוה פקחת לטעון הוה טענו כל חד וחדא משאירסתני נאנסתי ומימין בוגרת נמי לא שבוילי' כלין מאליהן האילונית והשוטה יש להן ט"ב פי' **ה** ודוקא דקא טענין טענת פ"א אבל אי טענין טענת דמים ל"ל דבוגרת כלין בתוליה. אבל פתח נעול יש לה (והרב) אומר היפך טענת דמים יש לה טענת פ"א אין (לה):

א כן פי' קאי אצוגרת ונראה ור"ל פי' דחוקת דקא טענין טענת דמים אלף אי טענין טענת פ"א טענת טענה דבוגרת כלו בתוליה וכי'.